Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

12 май 2022 година*

Съдържание

Правна уредба 3

Правото на Световната търговска организация 3

Правото на Съюза 4

Обстоятелствата по спора 7

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение 8

Искания на страните пред Съда 10

По главната жалба 11

По първото основание 11

Доводи на страните 11

Съображения на Съда 12

По второто основание 16

Доводи на страните 16

Съображения на Съда 18

По третото основание 19

Доводи на страните 19

Съображения на Съда 21

По насрещната жалба 24

По първото основание 24

* Език на производството: английски

Доводи на страните 24

Съображения на Съда 25

По второто основание 27

Доводи на страните 27

Съображения на Съда 27

По съдебните разноски 28

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/763 — Внос на някои видове лека термична хартия с произход от Република Корея — Окончателно антидъмпингово мито — Регламент (ЕС) 2016/1036 — Членове 6, 16 и 18 — Доказване — Информация, предоставена извън отговор на антидъмпингов въпросник — Претегляне на продажбите, с което се засяга изчисляването на дъмпинга — Член 2, параграфи 1 и 3 — Изчисляване на нормалната стойност — Йерархия между методите за изчисление — Член 3, параграфи 2 и 3 — Вреда — Изчисляване на маржа на подбиване на цените — Насрещна жалба — Член 2, параграф 11 — Действителен размер на дъмпинга — Член 18 — Освобождаване от задължението да се отговори на антидъмпингов въпросник — Отсъствие на липса на съдействие“

По дело C-260/20 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 11 юни 2020 г.,

Европейска комисия, представлявана първоначално от J.-F. Brakeland и A. Demeneix, а впоследствие от J.-F. Brakeland и G. Luengo, в качеството на представители,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Hansol Paper Co. Ltd, установено в Сеул (Република Корея), представлявано от J.-F. Bellis, B. Servais и V. Crochet, адвокати,

жалбоподател в първоинстанционното съдебно производство,

European Thermal Paper Association (ETPA), установена в Цюрих (Швейцария), представлявана от H. Hobbelen, J. Rivas, B. Vleeshouwers и K. Huyghebaert, advocaten, както и от J. Rivas, abogado,

встъпила страна в първоинстанционното съдебно производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: A. Prechal (докладчик), председател на състава, J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl и M. L. Arastey Sahún, съдии,

генерален адвокат: P. Pikamäe,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 13 януари 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Европейската комисия иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 2 април 2020 г., Hansol Paper/Комисия (T-383/17, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2020:139), с което той отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/763 на Комисията от 2 май 2017 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на наложеното временно мито върху вноса на някои видове лека термична хартия с произход от Република Корея (ОВ L 114, 2017 г., стр. 3, наричан по-нататък „спорният регламент“) в частта му относно продуктите, произвеждани от Hansol Paper Co. Ltd (наричано по-нататък „Hansol“).

2 С насрещната си жалба European Thermal Paper Association (ETPA) иска отмяна на обжалваното съдебно решение.

Правна уредба

Правото на Световната търговска организация

3 С Решение на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 1.), Съветът на Европейския съюз одобрява Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г., както и споразуменията от приложения 1—3 към това споразумение, сред които е Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112.) (наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение“).

4 Член 2 от Антидъмпинговото споразумение е озаглавен „Определяне на вредата“ и предвижда:

„2.1 За целите на това споразумение една стока се счита за „дъмпингова“, т.е. въведена в търговията на друга държава на по-ниска от нормалната ѝ стойност, ако експортната цена на стоката, която се изнася от една държава в друга, е по-ниска от сравнимата с нея цена в

обичайния ход на търговия за подобна стока, когато е предназначена за потребление в страната износител.

2.2 Когато няма продажби на подобна стока при обичайния ход на търговията на вътрешния пазар на страната износител или когато в резултат на специфични пазарни условия или на малкия обем продажби на вътрешния пазар на страната износител […] такива продажби не позволяват да бъде направено точно сравнение, дъмпинговият марж трябва да се определя чрез съпоставяне със сравнима цена на подобната стока, когато е изнасяна в подходяща трета страна, при условие че тази цена е представителна, или чрез съпоставяне с производствената цена в страната на произход плюс разумна добавка за административни, продажни и други разходи и за печалба.

[…]“.

Правото на Съюза

5 Член 1 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21, наричан по-нататък „основният регламент“) гласи:

„1. Антидъмпингово мито може да се налага за всеки дъмпингов продукт, чието допускане за свободно обращение в Съюза причинява вреда.

2. Един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за Съюза е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа.

[…]“.

6 Член 2 от този регламент, озаглавен „Определяне на дъмпинг“, предвижда:

„1. Нормалната стойност се основава обикновено на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия.

Когато обаче износителят в страната на износа не произвежда или не търгува със сходен продукт, нормалната стойност може да се определи на основата на цените на други продавачи или производители.

[…]

2. Продажбите на сходен продукт, предназначен за вътрешния пазар, обикновено се използват за определяне на нормалната стойност, ако тези продажби съставляват 5 или повече % от обема на продажбите на разглеждания продукт в Съюза. Въпреки това, по-нисък обем на продажбите може да се използва, ако, например, практикуваните цени се считат за представителни за съответния пазар.

3. Когато няма продажби или има нисък обем на продажби на сходен продукт при обичайни търговски условия или когато поради специфичната пазарна ситуация такива

продажби не позволяват да се направи точно сравнение, нормалната стойност на сходен продукт се определя на основата на разходите за производство в страната на произхода, увеличена с обосновани по размер разходи за продажба, общи и административни разходи и реализиране на печалба, или на основата на експортните цени, при обичайни търговски условия, при износ за съпоставима трета страна, при условие че тези цени са представителни.

[…]

9. Когато няма експортна цена или е вероятно тя да е ненадеждна поради отношения на съдружие или компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трета страна, експортната цена се формира на основата на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на независим купувач, или, ако продуктите не се препродават на независим купувач или не се препродават във вида, в който са били внесени, на друга разумна основа.

[…]

11. Съгласно съответните разпоредби, регулиращи обективното сравнение, съществуването на демпингов марж през разследвания период се установява по правило на основата на сравнение между среднопретеглената нормална стойност и среднопретеглените цени по всички сделки за износ за Съюза или на основата на сравнение на индивидуалните нормални стойности и индивидуалните експортни цени за Съюза сделка по сделка. Нормалната стойност, определена на среднопретеглена основа, може обаче да бъде сравнена с цените на всички индивидуални сделки за износ в Съюза, при условие че е налице съществена разлика на експортните цени между различните купувачи, региони и периоди и ако методите, уточнени в първото изречение на настоящия параграф, не биха отчели в пълна степен съществуващия демпинг. Настоящият параграф не изключва използването на представителна извадка в съответствие с член 17“.

7 Член 3 от посочения регламент, озаглавен „Установяване на вреда“, гласи:

„1. По смисъла на настоящия регламент „вреда“, освен ако не е установено друго, означава причиняване на съществена вреда на промишлеността на Съюза, опасност от причиняване на съществена вреда на промишлеността на Съюза или съществено забавяне на процеса на създаване на такава промишленост и се тълкува в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

2. Установяването на вреда се основава на достоверни доказателства и обективно изследване на:

а) обема на демпинговия внос и ефекта на този внос върху цените на сходни продукти на пазара на Съюза; и

б) последвалото от този внос въздействие върху промишлеността на Съюза.

3. По отношение на обема на демпинговия внос се установява дали е налице значително увеличение на демпинговия внос в абсолютен размер или по отношение на производството или потреблението в Съюза. По отношение на въздействието на демпинговия внос върху цените се установява дали в резултат на демпинговия внос е

налице цена, значително по-ниска в сравнение с цената за сходен продукт на промишлеността на Съюза или дали в резултат на този внос е налице значителен натиск върху цените по друг начин или е налице значително препятстване на увеличението на цените, което би настъпило иначе. Един или повече от тези фактори не може да бъдат от решаващо значение“.

8 Член 6 от същия регламент, озаглавен „Разследване“, гласи:

„1. След започване на разследването Комисията, в сътрудничество с държавите членки, започва разследване на ниво на Съюза. Предмет на разследване са дъмпингът и вредата от него, като те се разследват едновременно.

За да бъде представителен резултатът от разследването, се определя период на разследване, който в случаите на дъмпинг, обхваща не по-малко от шест месеца непосредствено преди започването на процедурата.

[…]

2. За отговор по използваните в антидъмпинговото разследване въпросници на страните се дава най-малко 30-дневен срок. […]

[…]

8. [Освен при] обстоятелствата, предвидени в член 18, предоставената от заинтересованите страни информация, на която се основават констатациите, се подлага на възможно най-задълбочена проверка за достоверност.

[…]“.

9 Член 16 от основния регламент, озаглавен „Контролно посещение“, предвижда:

„1. Ако счете за необходимо, Комисията провежда контролни посещения с цел проверка на документацията на вносителите, износителите, търговците, представителите, производителите, търговските обединения и организации и достоверността на подадената информация за дъмпинг и вреда. Комисията може да реши да не осъществи контролно посещение, ако липсва надлежен и навременен отговор.

[…]“.

10 Член 18 от този регламент, озаглавен „Неоказване на съдействие“, гласи:

„1. В случай че заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не предостави в срока, предвиден по настоящия регламент, необходимата информация или значително възпрепятства разследването, предварителните или окончателни заключения, положителни или отрицателни, могат да бъдат направени въз основа на наличните факти.

Ако се установи, че заинтересовано лице предостави невярна или подвеждаща информация, тази информация се изключва и се използват наличните факти.

Заинтересованите лица биват уведомявани за последиците от неоказване на съдействие.

[…]

3. Ако предоставената от заинтересована страна информация не е съвършена във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения и ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена, и ако страната е действала, полагайки всички усилия.

[…]“.

Обстоятелствата по спора

11 Обстоятелствата по спора са изложени в точки 1—22 от обжалваното съдебно решение и могат да бъдат обобщени, както следва.

12 Hansol е дружество, установено в Южна Корея, което произвежда и изнася лека термична хартия, по-специално за Европейския съюз.

13 Вследствие на жалба, подадена от ETPA, организация с нестопанска цел, която представлява интересите на европейските производители на лека термична хартия, на 18 февруари 2016 г. Комисията започва антидъмпингово разследване по отношение на вноса на лека термична хартия с тегло, непревишаващо 65 g/m^2; на рола с ширина 20 cm или повече, с тегло на ролата (включително хартията) 50 kg или повече и с диаметър на ролата (включително хартията) 40 cm или повече (наричани по-нататък „джъмбо ролки“); със или без основно покритие от едната или от двете страни; покрита с термочувствително вещество (представляващо смес от боята и проявителя, което реагира и формира изображение при излагане на топлина) от едната или от двете страни; и със или без горно покритие, с произход от Южна Корея, класирана в четири отделни кода по КН (наричана по-нататък „разглежданият продукт“).

14 През разследвания период от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г. Hansol продава разглеждания продукт в Съюза на независими клиенти, както и на свързан съконтрагент, Hansol Europe BV (наричано по-нататък „Hansol Europe“) и на четирима свързани преработватели, а именно: Schades Ltd, Schades Nordic A/S, Heipa technische Papiere GmbH (наричани по-нататък „Heipa“) и R+S Group GmbH (наричано по-нататък „R+S“). Свързаните преработватели осъществяват дейност по преработване на разглеждания продукт в малки ролки, продавани в Съюза на независими или свързани клиенти.

15 Друг корейски производител износител, Hansol Artone Co. Ltd (наричан по-нататък „Artone“), който е свързан с Hansol, оказва съдействие на антидъмпинговото разследване.

16 На 19 февруари 2016 г., след като получава антидъмпинговия въпросник, предназначен за производителите износители на разглеждания продукт, Hansol иска Schades Nordic, Heipa и R+S да бъдат освободени от задължението за попълване на въпросника предвид липсата или ограничения брой продажби на разглеждания продукт от тези дружества на независими клиенти в Съюза.

17 На 23 февруари 2016 г. Комисията се съгласява с това, като си запазва правото да отправя други искания за разяснения или за предоставяне на информация.

18 На 7 март 2016 г., след преглед на определени сведения, предоставени от Hansol, Комисията решава, че Schades Nordic, Heipa и R+S би трябвало да отговорят на някои части от антидъмпинговия въпросник.

19 На 21 март 2016 г., след посещение в помещенията на Schades, Комисията уведомява Hansol, че исканията за предоставяне на информация от 7 март 2016 г. вече се ограничават до Schades.

20 На 15 април 2016 г. Комисията потвърждава получаването на отговорите на антидъмпинговите въпросници от Hansol, Artone, Hansol Europe и от Schades. Между 15 юни и 26 август 2016 г. Комисията извършва контролни посещения в помещенията на тези дружества.

21 На 16 ноември 2016 г. Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2005 на Комисията от 16 ноември 2016 година за налагане на антидъмпингово мито върху вноса на някои видове лека термична хартия с произход от Република Корея (ОВ L 310, 2016 г., стр. 1).

22 Между 17 ноември 2016 г. и 23 март 2017 г. Hansol представя становището си по документи с информация, възпроизвеждащи предварителните и окончателни изводи на Комисията.

23 На 2 май 2017 г. Комисията приема спорния регламент, с който се налага окончателно антидъмпингово мито върху вноса на разглеждания продукт под формата на фиксирана сума от 104,46 EUR на тон нетно тегло.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

24 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 20 юни 2017 г., Hansol иска отмяната на спорния регламент.

25 В подкрепа на жалбата си Hansol излага пет основания. Само първото оплакване от втората част на първото основание, първата част на второто основание, четвъртото основание, както и втората и третата част на петото основание са релевантни за преценката на изложените в жалбата и в насрещната жалба основания.

26 С определение от 27 ноември 2017 г. председателят на седми състав на Общия съд допуска встъпването на ETPA в подкрепа на исканията на Комисията.

27 С обжалваното съдебно решение Общият съд отменя спорния регламент. В рамките на втората част от първото основание, изведена от нарушение на член 2, параграф 11 от основния регламент, Hansol оспорва изчисляването на дъмпинговия марж на разглеждания продукт. По същество то поддържа, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при определянето на тежестта на продажбите в Съюза към независими клиенти спрямо продажбите към свързаните преработватели, съответно оценени между 15 % и 25 % от общия обем на продажбите за първите, и между 75 % и 85 % от тази обща стойност за вторите. Комисията не взела предвид количествата, продадени от Schades Nordic на независими клиенти.

28 По съображенията, изложени в точки 84—87 и 92 от обжалваното съдебно решение, Общият съд установява, че е допусната грешката при претеглянето. Тъй като направените от Комисията изчисления не отразявали в пълна степен дъмпинга, практикуван от Hansol, Общият съд приема, че Комисията е нарушила член 2, параграф 11 от основния регламент.

29 В рамките на първата част от второто основание Hansol поддържа, че поради тази грешка при претегляне окончателното антидъмпингово мито в размер на 104,46 EUR за тон нетно тегло, наложено от Комисията в спорния регламент, отразява по-високо ниво на дъмпинг от установеното в хода на разследването. В точки 100—106 от обжалваното съдебно решение Общият съд уважава тази част, с мотива че окончателното мито е определено въз основа на установената грешката при претеглянето, посочена по-горе.

30 Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 2, параграф 1 от основния регламент. Hansol изтъква, че Комисията неправилно е формирала нормалната стойност, предвидена в член 2, параграф 3 от този регламент. В точки 152—158 от обжалваното съдебно решение Общият съд уважава това основание. Общият съд констатира по същество, че макар Artone да не продавало два вида продукти на вътрешния си пазар и че макар Комисията да потвърдила, че за един от тези видове продукти били представителни вътрешните продажби на Hansol, по отношение на тези два вида продукти Комисията решава да формира нормалната стойност в съответствие с член 2, параграф 3 от основния регламент. Общият съд приема, че при определянето на нормалната стойност на Artone по този начин се допуска противоречие с член 2, параграф 1 от основния регламент, който предвижда, че когато износителят не търгува със сходен продукт, нормалната стойност може да се определи въз основа на цените на други продавачи или производители, тоест не се определя въз основа на производствените разходи на съответното предприятие. Общият съд отхвърля доводите на Комисията, основани на наличието на чувствителна разлика между структурата на разходите или продажната цена на Hansol и на тези на Artone, с мотива че тези фактори не били част от изключенията от метода за определяне на нормалната стойност в зависимост от реалните цени. Поради това той стига до извода, че Комисията е нарушила член 2, параграф 1 от основния регламент при определянето на нормалната стойност по отношение на Artone.

31 С втората част от петото основание, изведена от нарушение на член 3, параграфи 1—3 и 5—8 от основния регламент, на практиката на съдилищата на Съюза, на решенията на СТО, на предходната практика на Комисията при вземане на решения и на принципите на обективно сравнение и на равно третиране, Hansol оспорва определянето на маржа на вредата. По-специално Hansol упреква Комисията, че оценила вредата, след като приложила по аналогия член 2, параграф 9 от основния регламент и изкуствено формирала експортната цена за джъмбо ролките, вместо да се основе на крайните им цени, които били реално практикувани при продажбите на независими клиенти.

32 В точки 197—205 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява наличието на грешка при изчисляването на маржа на вредата и уважава втората част от петото основание. Той приема по същество, че Комисията допуснала грешка, като оценила наличието на вреда, след като формирала експортната цена по отношение на извършените от Schades препродажби на разглеждания продукт към независими клиенти, като по-специално приспаднала разходите за продажба, общите и административните разходи (наричани по-нататък „разходите ПОАР“) и марж на печалба, за да достигне при тази цена, включваща застраховка и навло (наричана по-нататък „цената CIF“), хипотетична граница на Съюза, вместо да ползва реално фактурираните продажни цени вследствие на тези

препродажби и да приспадне единствено разходите за продажбата. Той счита, че що се отнася до извършените от Schades препродажби на разглеждания продукт към независими клиенти, тези препродажби не се отнасят до продажбата на малки ролки, а до продажба на разглеждания продукт. От това Общият съд заключава, че именно този продукт е в конкуренция със сходния продукт на промишлеността на Съюза и причинява вреда на промишлеността на Съюза, поради което „отправната точка“, която следвал да се вземе предвид с оглед на изчисляване на вредата, не е на ниво граница на Съюза, а на ниво независими клиенти на Schades.

33 Накрая, в рамките на третата част от петото основание, изведена от нарушение на член 3, параграфи 2, 3 и 6 от основния регламент, Hansol приема, че грешките, посочени във втората част от това основание и във втората част от първото основание, опорочават и изчисляването на маржовете на подбиване на цените и на индикативните цени.

34 В точки 208—213 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че грешката при претеглянето засяга и изчисляването на подбиването на цените, тъй като Комисията използвала това претегляне при посоченото изчисляване. Тъй като не може да изключи възможността тази грешка, съчетана с допуснатата при изчисляването на маржа на вредата, да засегне и анализа на подбиването на цените и проверката на въздействието на дъмпинговия внос върху подобните продукти от промишлеността на Съюза, Общият съд решава да уважи третата част от петото основание.

Искания на страните пред Съда

35 С жалбата си Комисията иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение, да отхвърли първоинстанционната жалба и да осъди Hansol да заплати съдебните разноски, и

– при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски, направени както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.

36 EPTA прави същите искания като Комисията.

37 Hansol иска от Съда:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, свързани с производството по обжалване, и

– да осъди EPTA да заплати съдебните разноски, свързани с производството по обжалване.

38 С насрещната си жалба EPTA иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение, да отхвърли първоинстанционната жалба и да осъди Hansol да заплати съдебните разноски,

– при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски, направени в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

39 Hansol иска от Съда:

– да отхвърли насрещната жалба, и

– да осъди ETPA да заплати съдебните разноски.

По главната жалба

40 В подкрепа на жалбата си Комисията, подкрепяна от ETPA, изтъква три основания. Първото основание е изведено от изопачаване на доказателствата и от неправилно тълкуване на правната уредба, приложима към данните, които Комисията е можела да ползва като основа при формирането на експортната цена. Второто основание е изведено от неправилно тълкуване на член 2, параграфи 1 и 3 от основния регламент при определянето на нормалната стойност в случай на липса на продажби на вътрешния пазар. Третото основание е изведено от неправилно тълкуване на член 3 от основния регламент при определянето на маржа на подбиване в случай на износ за Съюза посредством свързани субекти.

По първото основание

Доводи на страните

41 Комисията твърди, че в точки 84—87, 92 и 100—106 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно преценил доказателствата, необходими с оглед формирането на експортната цена в съответствие с член 2, параграф 9 от основния регламент.

42 Комисията счита главно, че Общият съд е изопачил доказателствата, тъй като в точки 85 и 86 от обжалваното съдебно решение е приел, че от представените в хода на административното производство доказателства следва, че поне един друг преработвател, свързано лице, а именно Schades Nordic, е препродал определен обем от разглеждания продукт, закупен от Hansol. Всъщност според Комисията Schades Nordic нито е отговорило на антидъмпингов въпросник, нито е било обект на проверка в хода на тази процедура, така че не можело да се приеме, че доказателствата относно продажбите на последното са били представени в хода на посочената процедура.

43 При условията на евентуалност Комисията твърди, че Общият съд тълкувал неправилно правилата, приложими в областта на доказването. Освен това Общият съд незаконосъобразно подменил преценката на Комисията със своята преценка.

44 На първо място, Комисията счита, че като е приел, че е трябвало да вземе предвид данните на Schades Nordic, Общият съд я задължил да вземе предвид данни, които не произхождат от процедурата за събиране и проверка, организирана в съответствие с основния регламент. Тя счита, че за да може да направи обективни и точни констатации, тя е длъжна да събере в определен срок предоставените в отговорите на антидъмпинговите въпросници данни

относно дружествата, спрямо които се води разследването данните, като достоверността на тези данни се проверява впоследствие. Основният регламент и правото на СТО не допускали тя да бъде задължена да вземе предвид данни, които нито са предоставени от заинтересована страна в отговор на антидъмпингов въпросник, нито са проверени. Тези съображения се прилагали на още по-силно основание в настоящия случай, защото, тъй като данните относно Schades Nordic били сведени до знанието на Комисията в рамките на искане за неоповестяване, те не били включени в преписката по разследването, достъпна за другите заинтересовани страни.

45 На второ място, Комисията счита, че съображенията на Общия съд са противоречиви. Общият съд приел, че продажбите на Schades били представителни за продажбите на всички свързани преработватели, и приел, че Комисията трябвало да вземе предвид конкретните данни на отделните свързани преработватели. Тъй като обжалваното съдебно решение не съдържало никаква констатация, обезсилваща преценката на Комисията, че данните относно Schades били представителни за продажбите на другите трима преработватели, разглеждани като свързани за целите на формирането на експортната цена съгласно член 2, параграф 9 от основния регламент, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като задължил Комисията да се основе на данни, които, тъй като не били предоставени от Schades Nordic, не били подложени на проверка.

46 Hansol счита, че първото основание трябва да се отхвърли като явно недопустимо или, при условията на евентуалност, очевидно следва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

47 Що се отнася до оплакването на Комисията, че Общият съд се е основал на неправилно тълкуване на приложимите правила в областта на доказването, важно е да се припомни, че съгласно основния регламент в качеството си на разследващ орган Комисията е длъжна да установи наличието на дъмпинг, на вреда и на причинно-следствена връзка между дъмпинговия внос и вредата. Тези обстоятелства трябва да се установят обективно и след провеждане на надлежно разследване. Въпреки това нито една разпоредба от този регламент не предоставя на Комисията правомощието да задължава заинтересованите страни да участват в разследването или да предоставят определена информация (вж. в този смисъл решение от 14 декември 2017 г., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 54).

48 Както следва от съвместния прочит на членове 6, 16 и 18 от основния регламент, когато Комисията разследва наличието на дъмпинг и на вреда, тя трябва да има за приоритетна цел получаването на релевантна информация въз основата на доброволно съдействие на заинтересованите страни. С оглед постигането на тази цел съгласно член 6, параграф 2 от този регламент тя изпраща на тези страни антидъмпингови въпросници. Отговорите на тези въпросници представляват важен източник на информация за Комисията. Съгласно член 6, параграф 8 от посочения регламент Комисията подлага на възможно най-задълбочена проверка за достоверност получената по този начин информация, преди да основе изводите си върху нея. За да изпълни това свое задължение, Комисията разполага с възможността в приложение на член 16 от същия регламент да провежда контролни посещения.

49 От това следва, че в случай на доброволно сътрудничество от страна на заинтересованите страни антидъмпинговите въпросници представляват предпочитан от Комисията инструмент за провеждане на нейните антидъмпингови разследвания. Само когато заинтересована страна не сътрудничи в антидъмпинговото разследване, като откаже достъп или не предостави информацията в предвидения срок или значително възпрепятства разследването, съгласно член 18 от основния регламент Комисията може да направи заключенията си въз основа на наличните факти.

50 От текста на разпоредбите от основния регламент обаче не следва, че когато заинтересована страна сътрудничи на разследването и предостави информация извън отговор на антидъмпингов въпросник, Комисията е длъжна да не взема предвид тази информация. Освен това подобно тълкуване на тези разпоредби би противоречало както на задължението на Комисията да разгледа с цялата дължима грижа цялата информация, с която разполага (вж. в този смисъл решение от 22 март 2012 г., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, т. 32 и 36), така и на целта на основния регламент да се установи по обективен начин наличието на дъмпинг и на вреда, за да се наложат адаптирани антидъмпингови мита.

51 Следователно в хода на дадена антидъмпингова процедура Комисията не може да изключи от информацията, предоставена от заинтересована страна, която ѝ сътрудничи, само поради обстоятелството че е била предадена извън рамките на отговорите на антидъмпингов въпросник.

52 В случая от фактическите констатации, направени от Общия съд в точка 85 от обжалваното съдебно решение, следва, че Hansol е сътрудничило на разследването и е предоставило на Комисията информация относно препродажбата на разглеждания от Schades Nordic продукт.

53 С оглед на съображенията, изложени в точки 50 и 51 от настоящото съдебно решение, фактът, че информацията относно препродажбата на разглеждания от Schades Nordic е продукт предоставена от Hansol извън рамките на антидъмпингов въпросник, не може да освободи Комисията от задължението да прецени релевантността на тази информация и да я провери.

54 Освен това обстоятелството, че някои заинтересовани страни са освободени от задължението да отговарят на антидъмпинговия въпросник, не означава, че Комисията може да не изпълни задължението си да прецени и провери информацията, получена извън рамките на отговорите на този въпросник, тъй като чрез предоставянето на тези изключения Комисията не се освобождава от отговорността си да проведе разследването с дължимата грижа.

55 Противно на поддържаното от Комисията, това тълкуване не може да застраши безпристрастността на разследването, с мотива че съответната информация не е била предадена на всички останали заинтересовани страни, за да се гарантират процесуалните им права. Всъщност Комисията не може да обоснове обстоятелството, че не е положила дължимата грижа с оглед вземането предвид на релевантна информация, като се позовава на опасността от нарушаване на процесуалните права на другите заинтересовани страни, които е била длъжна да гарантира в хода на производството, в резултат на което е приет спорният регламент.

56 Накрая, що се отнася до оплакванията, че Общият съд е изопачил доказателствата и неправомерно е заменил преценката на Комисията със своята собствена преценка, тъй като е приела, че макар и да не ги е проверила, данните относно препродажбата от Schades Nordic съставляват релевантни доказателства, е важно да се отбележи следното.

57 Контролът за законосъобразност, въведен с член 263 ДФЕС, предполага Общият съд да упражни контрол както от правна, така и от фактическа страна по наведените от жалбоподателя доводи срещу оспорвания акт, да има право да преценява доказателствата и да отмени посочения акт (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2014 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия (C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 53).

58 В областта на общата търговска политика, и най-вече в материята относно мерките за защита на търговията, от постоянната практика на Съда в областта на общата търговска политика институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите и политическите положения, които трябва да разглеждат, поради което съдебният контрол върху това широко право на преценка трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали възприетите факти са точни по същество и дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 35 и 36 и цитираната съдебна практика).

59 Освен това отново от постоянната практика на Съда следва, че упражняваният от Общия съд контрол върху доказателствата, на които почиват констатациите на институциите на Съюза, не съставлява нова преценка на фактите, която да замества тази на посочените институции. При този контрол не се нарушава широкото право на преценка на тези институции в областта на търговската политика, а само се установява дали въпросните доказателства могат да подкрепят направените от тях изводи. Следователно Общият съд трябва не само да провери истинността на доказателствата по същество, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и могат да подкрепят направените въз основа на тях изводи (решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 37 и цитираната съдебна практика).

60 В точка 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че възприетото от Комисията претегляне, което се основава на сравняване с всички продажби на разглеждания продукт в Съюза, от една страна, на преките и непреките продажби към независими клиенти и от друга страна, на продажбите към свързани преработватели за преработване в малки ролки, се е отразило върху изчисляването на дъмпинговия марж, практикуван от Hansol, доколкото нивото на дъмпинг при преките и непреки продажби на разглеждания продукт е значително по-ниско от практикувания дъмпинг за продажбите към свързани преработвателите, които продажби били предназначени за преработването на разглеждания продукт в малки ролки. По-нататък, в точки 85 и 86 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема по същество, че макар Комисията да е разполагала с данни относно обемите на разглежданите продукти, които Schades Nordic е придобило от Hansol и които е препродавало на независими клиенти, тя все пак приема, че тези продажби, подобно на извършените от Heipa и R+S, са били осъществени изцяло с оглед на преработването на разглеждания продукт на малки роли. Накрая, от обстоятелството, че Комисията не взела предвид данните на Schades Nordic, Общият съд стига до извода, че при изчисляването на дъмпинговия марж въз основа на данните на Schades тази

институция е придала прекалено голяма тежест на продажбите на свързаните преработватели с оглед на преработването в малки ролки, завишавайки по този начин реалния дъмпинг, практикуван от Hansol. Тъй като изчисленията на Комисията не отразяват в пълна степен практикувания от Hansol дъмпинг, в точка 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че Комисията е нарушила член 2, параграф 11 от основния регламент.

61 По този начин Общият съд е упражнил възложения му с член 263 ДФЕС контрол за законосъобразност, като е проверил дали Комисията е взела предвид всички релевантни данни относно препродажбата на разглеждания продукт от свързаните преработватели и дали така взетите предвид данни позволяват на тази институция да установи по достатъчно надежден начин степента на практикувания от Hansol дъмпинг.

62 Обстоятелството, че Общият съд не е проверил данните относно продажбите на разглеждания продукт от Schades Nordic към независими клиенти, не означава, че той е изопачил доказателствата или е заменил преценката на Комисията със своята преценка. Всъщност, тъй като тези данни са били надлежно предоставени на Комисията в хода на процедурата по разследване, както следва от точки 52—55 от настоящото съдебно решение, и тъй като a priori са били релевантни за изчисляването на дъмпинга, Комисията е трябвало да ги вземе предвид и да ги провери. Упражняваният от Общия съд контрол се отнася до последиците от неотчитането и проверката на тези данни върху валидността на преценката на Комисията относно съществуващия дъмпинг. Обстоятелството, че с оглед на посочените данни е било най-малкото възможно Комисията да е придала прекалено голяма тежест на продажбите към свързаните преработватели с оглед на преработването в малки роли, увеличавайки по този начин действителния дъмпинг, практикуван от Hansol, е достатъчно, за да постави под въпрос надеждността и обективния характер на извършената от Комисията преценка на практикувания от Hansol дъмпинг.

63 Ето защо в точка 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд е могъл да приеме, че изчисленията на Комисията не отразяват в пълна степен практикувания от Hansol дъмпинг. Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като поради това е приел в точки 87 и 105 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е нарушила член 2, параграф 11 и член 9, параграф 4, втора алинея от основния регламент. Ето защо в точка 92 от обжалваното съдебно решение той е могъл да уважи първото оплакване от втората част на първото основание, изтъкнато в първоинстанционното производство, а в точка 106 от обжалваното съдебно решение той е могъл да уважи първата част от второто основание в първоинстанционното производство.

64 Противно на твърденията на Комисията, тази преценка на Общия съд не предполага противоречие между вземането предвид на индивидуалните данни от Schades Nordic и представителния характер на данните на Schades. Това е така, защото, както следва от точки 85 и 86 от обжалваното съдебно решение, Комисията е решила да използва данните от Schades, за да изчисли дъмпинговия марж за продажбите на Hansol към другите трима свързани преработватели. За целите на това изчисляване Комисията приема, че Schades е единственият преработвател, свързан с групата Hansol, който е препродавал разглеждания продукт на независими клиенти. Данните на Schades Nordic обаче показват това, че то е препродало определени количества от разглеждания продукт и на независими клиенти. Предвид факта, че Комисията е знаела, че Schades е препродало известни количества от разглеждания продукт на независими клиенти без преработване, Общият съд приема, че тя е трябвало да отрази това положение на равнището на продажбите на разглежданите

продукти на другите свързани преработватели. Тези доводи не са противоречиви. Това е така, защото представителният характер на данните на Schades по никакъв начин не изключва възможността основаващото се на тези данни изчисляване да е опорочено от грешки, предвид обстоятелството че в това отношение не са взети предвид всички релевантни данни.

65 Следователно с оглед на всички изложени съображения изложеното в жалбата първо основание трябва да бъде отхвърлено в неговата цялост.

По второто основание

Доводи на страните

66 Комисията, подкрепяна от ETPA, счита, че в точки 152—158 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като е възприе тълкуване, което разграничава по абсолютен начин положението по член 2, параграф 1, втора алинея от основния регламент, при което износител не продава продукта, предмет на разследването на неговия вътрешен пазар, и хипотезата по член 2, параграф 3, първа алинея от същия регламент, при която нито една продажба на продукта не се извършва при обичайни търговски условия или при която продажбите са недостатъчни. Поради това Общият съд неправилно приел, че при изчисляването на нормалната стойност на Artone Комисията е нарушила член 2, параграф 1 от основния регламент.

67 Това тълкуване противоречало на текста на член 2, параграф 1, втора алинея от основния регламент, който в текста си на различни езици предвижда, че нормалната стойност „може“ да се определи по метода, описан в посочената алинея. Тази разпоредба предвиждала не задължение, а възможност. Според ETPA подобно тълкуване се потвърждава от законодателната история на тази разпоредба.

68 Възприетото от Общия съд тълкуване на член 2 от основния регламент не било в съответствие с член 2.2 от Антидъмпинговото споразумение, който предвижда, че при отсъствие на продажби на вътрешния пазар може да приложат само два метода, позволяващи да се определи нормалната стойност: или формиране на тази стойност въз основа на производствените разходи, който подход следва Комисията в настоящия случай, или използване на представителна експортна цена за подходяща трета страна.

69 Според Комисията тълкуването на Общия съд не допуска индивидуалния характер на антидъмпинговото мито, произтичащ по-специално от член 9, параграф 5, втора алинея от основния регламент, който цели при определянето на нормалната стойност да се даде предимство по-скоро на данните на износителя, отколкото на тези на другите производители.

70 Комисията счита, че възприетото от Общия съд тълкуване ограничава защитата на процесуалните права на разследваното дружество. Това предприятие се намирало в по-неблагоприятно положение, тъй като натовареният с разследването орган използвал данните на друг производител износител за целите на изчисляването на нормалната стойност. При това положение това предприятие имало достъп само до неповерителната версия на предоставените от неговия конкурент данни.

71 Според Комисията възприетото от Общия съд тълкуване води до изкуствено разделяне на положението, при което не е извършена продажба, от положението, при което не са извършени продажби при обичайни търговски условия. Тези случаи обаче отчасти се припокривали. ETPA подчертава, че не съществувало правно разграничение между положение, характеризиращо се с липсата на продажби, и това, при което продажбите не са достатъчни в страната износител.

72 Комисията счита, че решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), на което Общият съд се позовава в точка 152 от обжалваното съдебно решение, е ирелевантно за настоящия случай, тъй като това съдебно решение се отнася единствено до определението на понятието „продажби при обичайни търговски условия“ по смисъла на член 2, параграф 3 от основния регламент.

73 ETPA счита, че член 2, параграф 1, първа алинея от основния регламент се отнася до положение, различно от посоченото във втора алинея от него. Ето защо тълкуването на първа алинея от тази разпоредба, произтичащо от решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), не можело да се приложи по отношение на тълкуването на втора алинея от същата разпоредба. ETPA добавя, че противно на посоченото от Общия съд в точка 157 от обжалваното съдебно решение, разликите между Hansol и Artone по отношение на структурата на разходите и продажните цени не са причината, поради която Комисията не е определила нормалната стойност на Artone въз основа на цените на последното. Съгласно член 2, параграф 2 от основния регламент Комисията установила, че обемите на продажбите на два от продуктите на Artone не са представителни и поради това се обърнала към предвидения в член 2, параграф 3 от този регламент метод. Комисията обосновала решението си — да използва производствените разходи вместо цените на други продавачи или производители — с разликите между Artone и Hansol в структурите на разходите и практикуваните цени. Тази разлика била достатъчна, за да се обоснове това решение.

74 Hansol счита, че съществува йерархичен ред между предвидените в член 2 от основния регламент методи за определяне на нормалната стойност. От отделни части от повечето алинеи на член 2, параграф 1 от основния регламент ставало ясно, че нормалната стойност следва по принцип да се основава на вътрешните цени. Обстоятелството, че съгласно структурата на тези разпоредби, за да се определи нормалната стойност, предимство следва да се отдава по-скоро на вътрешните цени на производителя износител, отколкото на вътрешните цени на други продавачи или производители, обаче не означавало, че трябвало да се отдаде предимство на формираната нормална стойност пред основаната на вътрешните цени нормална стойност. Подобно тълкуване би било в противоречие с преценката на Съда в решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 20), съгласно което определянето на нормалната стойност на основание на цените е правилото, докато формирането на нормалната стойност е изключението.

75 Освен това Hansol счита, че съображенията на Комисията противоречат на предходната ѝ практика и че нито Антидъмпинговото споразумение, което не съдържа разпоредба, подобна на член 2, параграф 1, втора алинея от основния регламент, нито защитата на процесуалните права на заинтересованите страни не са пречка за възприетото от Общия съд тълкуването на член 2, параграфи 1 и 3 от основния регламент.

Съображения на Съда

76 Определянето на нормалната стойност на продукта е един от съществените етапи, които трябва да позволят да се установи наличието на евентуален дъмпинг (решения от 22 март 2012 г., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, т. 19 и от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 20).

77 За да се определи тази нормална стойност, член 2, параграф 1, първа алинея от основния регламент предвижда, че тя обикновено се основава на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия. Втората алинея от тази разпоредба уточнява, че когато износителят в страната на износа не произвежда или не търгува със сходен продукт, нормалната стойност може да се определи на основата на цените на други продавачи или производители.

78 Така член 2, параграф 1 от основния регламент установява общия принцип, че нормалната стойност по принцип се основава на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страните износителки при обичайни търговски условия (решение от 22 март 2012 г., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, т. 19).

79 Този общ принцип се прилага с предимство при определянето на нормалната стойност. Всъщност, както припомня Общият съд в точка 148 от обжалваното съдебно решение, Съдът вече е постановил, че както от текста, така и от структурата на член 2, параграф 1, първа алинея от основния регламент следва, че цената, реално платена или подлежаща на плащане при обичайни търговски условия, по принцип трябва приоритетно да се вземе предвид, за да се установи нормалната стойност (вж. в този смисъл решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 20 и цитираната съдебна практика). Тъй като член 2, параграф 1, втора алинея от основния регламент уточнява прилагането на този общ принцип, когато не са изпълнени условията по първа алинея от тази разпоредба, първата посочена разпоредба трябва да се тълкува също в смисъл, че се прилага с предимство спрямо методите за определяне на нормалната стойност.

80 Съгласно член 2, параграф 3, първа алинея от основния регламент дерогация от общия принцип, установен в член 2, параграф 1 от същия регламент, може да се допусне само в хипотезата, при която няма продажби или има нисък обем на продажби на сходен продукт при обичайни търговски условия или когато поради специфичната пазарна ситуация такива продажби не позволяват да се направи точно сравнение, като нормалната стойност се определя или въз основата на разходите за производство в страната на произхода, увеличени с обоснована по размер сума за направените разходи и марж за печалбата, или въз основата на представителни експортни цени (вж. в този смисъл решение от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 20 и цитираната съдебна практика).

81 Следователно член 2, параграф 1, първа и втора алинея и член 2, параграф 3, първа алинея от основния регламент установяват йерархия между посочените в тях методи за определяне на нормалната стойност. От това следва, че противно на твърдяното от Комисията, не се припокриват положенията, предвидени във всеки от посочените методи.

82 Това тълкуване не противоречи на задължението за тълкуване на член 2, параграфи 1 и 3 от основния регламент в съответствие с член 2.2 от Антидъмпинговото споразумение. Несъмнено предимството на сключените от Съюза международни споразумения пред разпоредбите на вторичното право на Съюза повелява последните да се тълкуват,

доколкото е възможно, в съответствие с тези споразумения (решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 31 и цитираната съдебна практика). Както обаче отбелязва и генералният адвокат в точка 108 от представеното заключение, Антидъмпинговото споразумение не съдържа разпоредба, подобна на член 2, параграф 1 от основния регламент, който не се отнася до обстоятелството, че липсва продажби, което е отразено в член 2.2 от Антидъмпинговото споразумение.

83 Освен това, противно на твърденията на Комисията, тълкуването, разгледано в точки 78—81 от настоящото съдебно решение, не засяга негативно процесуалните права на износителите. Всъщност, ако нормалната стойност се определя въз основа на цените на други износители или производители в съответствие с член 2, параграф 1, втора алинея от основния регламент, тези права могат да бъдат гарантирани чрез обобщения с неповерителен характер на данните на тези други износители или производители.

84 Накрая, що се отнася до оплакването на ETPA срещу точка 157 от обжалваното съдебно решение, следва да се припомни, както е видно от точки 79 и 80 от настоящото съдебно решение, че отклонение от прилагането на методите за определяне на нормалната стойност въз основа на цената на продажбите на сходния продукт на вътрешния пазар на страната износител е възможно само в хипотезата, при която няма продажби на сходен продукт при обичайни търговски условия, когато тези продажби са недостатъчни или когато поради особеното положение на пазара такива продажби не се извършват при обичайни търговски условия. Единствено в такива случаи член 2, параграф 3 от основния регламент позволява или нормалната стойност да се формира въз основа на разходи за производство в страната на произход, или тази стойност да бъде определена въз основа на експортна цена. Поради тази причина Общият съд не е допуснал грешка, като е приел в точка 157 от обжалваното съдебно решение, че разликите между структурата на разходите и продажните цени на Artone и на Hansol не са част от дерогациите от метода за определяне на нормалната стойност в зависимост от реалните цени на вътрешния пазар на страната износител.

85 Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел по същество в точки 152—158 от обжалваното съдебно решение, че от член 2, параграф 1 от основния регламент следва, че когато износителят не продава сходния продукт, нормалната стойност се определя въз основа на цените на други продавачи или производители, а не въз основа на производствените разходи на съответното дружество и че Комисията е нарушила този член при изчисляването на нормалната стойност за видовете на разглеждания продукт на Artone.

86 Следователно изложеното в жалбата второто основание трябва да се отхвърли по същество.

По третото основание

Доводи на страните

87 Комисията, подкрепяна от ETPA, твърди, че мотивите, изложени в точки 196—205 и 208—213 от обжалваното съдебно решение, са опорочени от грешка при прилагане на правото. Общият съд приема, че при изчисляването на маржа на вредата Комисията е била длъжна да пресметне маржа на подбиване, що се отнася до препродажбата на джъмбо ролките от свързани дружества, въз основа на продажните цени, договорени между

Schades и неговите независими клиенти, а не както Комисията е постъпила — след като приложила по аналогия член 2, параграф 9 от основния регламент, да намали реалните продажни цени до нивото на цена CIF на границата на Съюза. Тъй като обаче липсва определение и на метод за изчисляване на маржа на подбиване, Комисията счита, че това изчисление попада в обхвата на нейното широко право на преценка. Освен това извършеното от нея изчисление било обосновано с оглед на член 3, параграф 3 от основния регламент, който предвиждал, че наличието на значително подбиване на цените трябвало да се разглежда на равнището на „дъмпинговия внос“, а не на равнището на цените при последваща препродажба на пазара на Съюза. В преценката си Общият съд неправилно извършил оценка въз основа на правото в областта на конкуренцията, вместо да извърши оценка въз основа на правото в областта на търговската политика, и формирал погрешно и по дискриминационен начин експортна цена с оглед на изчисляването на размера на дъмпинга, различна от тази, която била взета предвид при установяването на вредата.

88 Hansol счита, че Общият съд не е допуснал грешка, като приел, че в спорния регламент Комисията е използвала погрешен метод за изчисляване на маржа на подбиване.

89 Първо, Hansol счита, че с прилагането по аналогия на член 2, параграф 9 от основния регламент се нарушава явно член 3, параграф 1 от този регламент, тъй като тези разпоредби имат различен предмет.

90 Второ, Hansol поддържа, че от практиката на СТО и на Комисията следва, че проверката за наличие на значително подбиване на цените изисква да бъдат сравнени цените не на равнището на „дъмпинговия внос“, а на същото търговско равнище, което се определя в зависимост от вида клиенти. Да се приложи член 2, параграф 9 от основния регламент в настоящия случай с цел да се изчисли маржът на подбиване, било равнозначно на пристъпване към сравняване на цени, които не са съпоставими, тъй като не съдържат едни и същи ценови компоненти. В резултат на прилагането на тази разпоредба от основния регламент се стигало до внасяне на корекции на ниво, което се намира по-напред в дистрибуторската верига в сравнение с продажбите в Съюза.

91 Трето, Hansol счита, че методите за изчисляване на дъмпинга не са съпоставими с методите за изчисляване на вредата, като Комисията признавала това в предходната си практика. Освен това тази практика и решения от 30 ноември 2011 г., Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет и Комисия (T-107/08, EU:T:2011:704, т. 63) и от 10 април 2019 г., Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия (T-301/16, EU:T:2019:234, т. 187) противоречали на довода, че въздействието върху цените, причинено от дъмпинговия внос, трябва да бъде оценено именно на нивото на границата на Съюза. Според Hansol цените трябва да се сравняват не на нивото на границата на Съюза, а на нивото на продажбата на първия независим клиент, тъй като конкуренцията в Съюза се осъществява именно на това равнище.

92 Четвърто, Hansol твърди, че продажбите, извършени в Съюза с посредничеството на свързани субекти, и тези, извършвани пряко на независими клиенти, попадат в две различни положения, които Комисията е третирала по еднакъв начин в нарушение на принципа на равно третиране.

93 Hansol счита, че оплакванията на Комисията, насочени срещу точка 204 от обжалваното съдебно решение, са недопустими, тъй като се отнасят до фактически обстоятелства.

Съображения на Съда

94 Съгласно член 1, параграф 1 от основния регламент, за да може даден дъмпингов продукт да бъде обложен с антидъмпингово мито, е необходимо неговото пускане в свободно обращение в Съюза да причинява вреда.

95 За да се установи тази вреда, член 3, параграф 2 от този регламент предвижда, че следва да се извърши обективно изследване на обема на дъмпинговия внос и ефекта му върху цените на сходни продукти на пазара на Съюза, както и на въздействието му върху промишлеността на Съюза. Що се отнася до въздействието на вноса върху цените, член 3, параграф 3 от посочения регламент уточнява, че следва да се провери дали за този внос е налице значително подбиване на цената в сравнение с цената на подобен продукт на промишлеността на Съюза.

96 Следва да се отбележи, че в точки 196—205 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че като е установила вредата, причинена в случай на препродажба на разглеждания продукт от свързан преработвател, не въз основа на цената на разглеждания продукт при препродажбата му от Schades на първите му независими клиенти на пазара на Съюза, а въз основа на цена CIF на границата на Съюза, Комисията е допуснала явна грешка в преценката.

97 В точка 199 от обжалваното съдебно решение, въз основа от решение от 30 ноември 2011 г., Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет и Комисия (T-107/08, EU:T:2011:704) Общият съд прави извода, че при установяването на вредата и при определянето на отправната точка, по отношение на която следва да се изчислят цените на продуктите на Hansol, които трябва да се сравняват с цените на промишлеността на Съюза, цените, договорени между дадено предприятие и неговите клиенти, а не цените на даден междинен етап са можели да предопределят решението на тези клиенти да придобият продукта на това предприятие вместо продукт от промишлеността на Съюза. Все пак в случай на препродажба Общият съд приема, че самият разглеждан продукт е този, който се конкурира със сходния продукт на промишлеността на Съюза и причинява вреда на промишлеността на Съюза. От това Общият съд заключава в точка 201 от обжалваното съдебно решение, че що се отнася до препродажбата на разглеждания от Schades продукт, „отправната точка“ не е на нивото на границата на Съюза, а на нивото на независимите клиенти на този свързан производител. В точка 203 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че Комисията е допуснала грешка, тъй като при установяването на вредата за тези препродажби на независими клиенти е взела предвид експортна цена, от която са приспаднати разходите ПОАР и определен марж на печалба.

98 За да се отговори на въпроса дали Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото при формулирането на тези изводи, следва да се припомни, че както следва от точка 58 от настоящото съдебно решение, в областта на мерките за търговска защита институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка, така че съдебният контрол върху такава преценка трябва да се ограничи до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали възприетите факти са установени точно, дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт.

99 Тъй като проверката за наличие на подбиване на цените е икономически сложен въпрос, по отношение на който основният регламент не налага прилагането на конкретен метод, Комисията разполага с широко право на преценка в това отношение. От това следва, че

съгласно съдебната практика, посочена в точка 58 от настоящото решение, за да се разгледа въпросът за подбиването на цените, може да се предвиди прилагане по аналогия на посочения в член 2, параграф 9 от основния регламент метод за формиране на цените, доколкото този метод се вписва в предвидената в основния регламент правна рамка и не води до явно погрешен резултат.

100 В това отношение следва да се вземат предвид две специални изисквания, които налага основният регламент при изчислението във връзка с отговора на въпроса дали е налице подбиване на цените.

101 От една страна, член 3, параграф 2 от основния регламент изисква това изчисление да се извърши, като се разгледа обективно ефектът на вноса върху цените. Това изискване само по себе си предполага сравнението на цените да се извършва на едно и също ниво на търговията с разглежданите продукти. Всъщност само при това условие, първо, действителното въздействие на вноса върху цените на сходен продукт на промишлеността на Съюза може да се вземе предвид правилно, второ, продажбите на разглеждания продукт и на сходния продукт на промишлеността на Съюза могат да се разглеждат като имащи една и съща „отправна точка“, трето, продажните цени за първите независими клиенти на разглежданите продукти обективно могат да бъдат взети предвид при изчисляването на подбиването и четвърто, може да бъде релевантно сравнението на цените на нивото, на което се осъществява конкуренцията в Съюза.

102 От друга страна, от член 1, параграф 1 във връзка с член 3, параграф 2 от основния регламент следва, че вредата трябва да се преценява при „допускането за свободно обращение в Съюза“ на дъмпинговия продукт. Следователно изчисляването на подбиването по принцип трябва да се извършва на ниво дъмпингов внос.

103 В конкретния случай от констатациите на Общия съд е видно, че Комисията е преценила наличието на подбиване на цените на разглеждания продукт, сравнявайки цената франко завод, прилагана от европейските производители, търгуващи с продукти, еквивалентни на разглеждания продукт, и цената CIF граница на Съюза на разглеждания продукт. Последната посочена цена съответства на цената на разглеждания продукт, пуснат в свободно обращение в Съюза, т.е. на вносната цена непосредствено след митническото оформяне на този продукт на границата на Съюза. Следователно Комисията сравнява цените, прилагани от европейския производител и от вносителя, в началния етап от търговията с разглеждания продукт.

104 Както основателно поддържа Комисията, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че тези съображения са опорочени от явна грешка при преценката. Всъщност в съответствие с изискванията на член 3, параграф 2 от основния регламент целта на последния е да се гарантира, че цените се сравняват обективно на едно и също ниво на търговия, а що се отнася до дъмпинговия продукт — те съответстват на равнището на вноса.

105 По-специално, за да гарантира обективно сравнение на цените на нивото на първото пускане в свободно обращение на разглеждания продукт в Съюза, Комисията можела да формира тази цена CIF на границата на Съюза, като приспадне разходите ПОАР и марж на печалба от цената за препродажба на разглеждания от Schades продукт на независими клиенти. Всъщност това прилагане по аналогия на член 2, параграф 9 от основния

регламент попада в обхвата на широкото право на преценка, с което разполага Комисията, за да приложи член 3, параграф 2 от този регламент, и следователно не може да се счита само по себе си за опорочено от явна грешка в преценката.

106 Освен това, противно на това, което Общият съд по същество приема в точка 201 от обжалваното съдебно решение, вземането предвид на цената за първата препродажба на независим клиент на пазара на Съюза от свързания преработвател не съответства на нивото на търговия на еквивалентния продукт с произход от промишлеността на Съюза, а на по-късен етап от търговията с този продукт. Всъщност продажната цена на преработвателя, свързан с първия независим клиент, не е вносната, а препродажна цена.

107 От това следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като в точка 203 от обжалваното съдебно решение е приел, че Комисията неправилно е решила да приспадне разходите ПОАР и марж на печалбата за препродажбите на разглеждания продукт, извършени от Schades към независими клиенти, за да определи експортните цени на посочения продукт при установяването на вредата.

108 Поради това преценката на Общия съд в точка 204 от обжалваното съдебно решение относно последиците от твърдяната грешка на Комисията, що се отнася до валидността на равнището на подбиване на цените, възприето в спорния регламент, също е неправилна, без да е необходимо произнасяне по въпроса дали посочената преценка представлява фактическа преценка, която Комисията не може да повдига в жалбата си.

109 От това следва, че в точка 205 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е уважил втората част от петото основание, изтъкнато в първоинстанционното съдебно производство.

110 Следва също така да се отбележи, че в точки 208—212 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема по същество, че изчисляването на маржа на подбиване на цените от 9,4 %, възприет от Комисията в спорния регламент, се основава и на допусната при изчисляването на дъмпинга грешката при претегляне на продажбите. Тъй като не може да се изключи, че тези грешки засягат заключението на Комисията относно анализа на подбиването на цените и разглеждането на вредата, претърпяна от промишлеността на Съюза, Общият съд уважава и третата част от петото основание в първоинстанционното производство.

111 Както обаче следва от точки 47—65 от настоящото съдебно решение, Общият съд правилно е заключил, че Комисията е допуснала грешка, която засяга надеждността на претеглянето на продажбите за изчисляването на дъмпинга. Освен това не се оспорва, че същото това претегляне е използвано за изчисляване на подбиването на цените. Следователно грешката при изчисляването на тежестта на продажбите поставя под въпрос надеждността на преценките на Комисията относно маржа на подбиване на цените, възприет в оспорвания регламент.

112 От това следва, че независимо от факта, че както следва от точки 98—107 от настоящото съдебно решение, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, санкционирайки приложения от Комисията метод на изчисляване с оглед установяването на вредата, причинена от препродажбата на разглеждания продукт от свързан преработвател, Общият съд правилно е приел, че не може да се изключи възможността грешката, допусната от Комисията при изчисляването на относителната тежест на

продажбите, да е засегнала анализа на подбиването на цените и разглеждането на въздействието на дъмпинговия внос върху сходните продукти на промишлеността на Съюза. При това положение Общият съд е могъл да уважи в точка 212 от обжалваното съдебно решение третата част от петото основание, подигнато в първоинстанционното съдебно производство. Ето защо третото основание трябва да се отхвърли като неотносимо.

113 С оглед на всичко изложено Общият съд е могъл да заключи в точка 213 от обжалваното съдебно решение, че спорният регламент е отменен в частта, която се отнася до Hansol.

114 От всички предходни съображения следва, че главната жалба трябва да бъде отхвърлена.

По насрещната жалба

115 В подкрепа на подадената насрещна жалба ETPA изтъква две основания, изведени съответно от нарушение на член 2, параграф 11 и на член 18 от основния регламент, допуснати от Общия съд при преценката на претеглянето между, от една страна, продажбите на разглежданите продукти на независими клиенти и от друга страна, продажбите на тези продукти на свързаните преработватели с оглед на преработката им в малки роли.

По първото основание

Доводи на страните

116 ETPA счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като в точки 84—87, 92 и 100—106 от обжалваното съдебно решение е приел, че Комисията нарушила член 2, параграф 11 от основния регламент, защото е изчислила дъмпинговия марж въз основа на претегляне, без да вземе предвид факта, че по-голяма част от продажбите към свързани преработватели, отколкото взетите предвид от Комисията, са предназначени за препродажба, а не за преработка.

117 Главното твърдение на ETPA е, че Общият съд е нарушил член 2, параграф 11 от основния регламент, тъй като тази разпоредба не съдържа нито изискване, нито указание относно точния метод за изчисляване на претеглянето. Обжалваното съдебно решение се ограничавало да посочи нарушение на тази разпоредба, без да уточни обстоятелствата или специфичните изисквания, които Комисията нарушила.

118 При условията на евентуалност ETPA счита, че преценката на Общия съд е опорочена от грешка при прилагане на правото, тъй като член 2, параграф 11 от основния регламент не налагал при изчисляването на претеглянето да се приложи методът, използван за формирането на експортните цени.

119 ETPA счита, че данните на Schades са представителни само за целите на изчисляването на експортната цена за свързаните преработватели, но не и за целите на изчисляването на обемите на продажби на свързаните преработватели, които не са оказали съдействие и които не са могли да бъдат проверени. Основният регламент не задължавал Комисията да изчислява тези обеми за целите на претеглянето. Общият съд не можел да приеме, че тези количества отразяват точно обема на продажбите на свързаните преработватели.

120 Изложените от Общия съд съображения — че направените от Комисията изчисления не отразяват действителния размер на практикувания дъмпинг и че определянето на същия процент като този на Schades, що се отнася до продажбите на непреработени джъмбо ролки, към продажбите на трите други свързани преработватели, позволявало да се отрази по-пълно обхватът на дъмпинга — били лишени от фактическо и правно основание.

121 Що се отнася до липсата на фактическа обосновка, ETPA твърди, че след като не е съществувала никаква налична информация за двама свързани преработватели, които не оказали съдействие и информацията относно третия свързан преработвател не била проверена, Общият съд не е могъл да знае какво точно отразяват обемите на продажбите на тези преработватели. Освен това, дори и продажбите от Schades на джъмбо ролки към независими клиенти, които представляват най-големият обем продажби, да са били използвани по отношение на свързаните преработватели, това щяло да намали дъмпинговия марж, като изкуствено щяло да завиши частта от продажбите на джъмбо ролките към независими клиенти.

122 Що се отнася до липсата на правно основание, ETPA счита, че нито съдебната практика, нито текстът на член 2, параграф 11 от основния регламент позволяват да се приеме, че при липса на проверена информация дъмпинговият марж, основан на приблизително претегляне, би попречил на този дъмпингов марж да отрази в пълна степен дъмпинга.

123 Hansol счита, че първото основание на насрещната жалба очевидно следва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

124 В точки 74 и 75 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно припомня, че член 2, параграф 11 от основния регламент предвижда два метода, посредством които да се установи наличието на дъмпингови маржове през периода на разследване, а именно, първо, така наречения „симетричен“ метод, основан или на сравнение на среднопретеглената нормална стойност със среднопретеглените цени за целия износ за Съюза, или на сравнение сделка по сделка на нормалните индивидуални показатели и на индивидуалните експортни цени за Съюза, и второ, метод, наречен „асиметричен“, основан на сравнението на среднопретеглената нормална стойност с цената на всички индивидуални експортни сделки към Съюза.

125 Макар тази разпоредба да не предвижда метод за изчисляване на претеглянето между, от една страна, преките и непреки продажби на разглеждания продукт на независими клиенти и от друга страна, продажбите към свързани преработватели с цел преработката в малки роли, това не означава, че от целта на посочената разпоредба следва, че независимо от избрания метод и начина, по който Комисията го прилага в конкретния случай, тази цел трябва да позволи да се отрази в пълна степен съществуващият дъмпинг (вж. решение от 5 април 2017 г., Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener/Съвет (C-376/15 P и C-377/15 P, EU:C:2017:269, т. 54).

126 Както обаче следва от точки 57—65 от настоящото съдебно решение, в точки 84—87 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е приел, че при прилагането на избрания от Комисията в случая симетричен метод тя не е успяла да отрази достоверно в пълна степен съществуващия дъмпинг.

127 Така, противно на твърденията на ETPA, Общият съд изрично е посочил кое изискване на член 2, параграф 11 от основния регламент е било нарушено от Комисията в спорния регламент, а именно изискването, съответстващо на целта на тази разпоредба — да се следи за това използваният метод да отразява в пълна степен практикувания дъмпинг.

128 Следователно главното оплакване, изложено в рамките на първото основание от насрещната жалба, трябва да се отхвърли като по същество.

129 Що се отнася до оплакването, изтъкнато при условията на евентуалност, че член 2, параграф 11 от основния регламент не задължава Комисията при изчисляването на претеглянето да приложи метода, използван, за да се формира експортната цена, се налага изводът, че това оплакване се основава на неправилен прочит на обжалваното съдебно решение.

130 Всъщност от точки 83—87 от обжалваното съдебно решение по никакъв начин не следва, че Общият съд е приел, че Комисията е трябвало да се основе на член 2, параграф 9 от основния регламент, за да изчисли претеглянето на дъмпинговите маржове. Общият съд приема, че приложеното от Комисията претегляне на дъмпинговите маржове между продажбите на разглеждания продукт към несвързани клиенти и продажбите на свързаните преработватели не отразява в пълна степен практикувания от Hansol дъмпинг, както изисква член 2, параграф 11 от основния регламент.

131 Освен това ETPA оспорва преценката на Общия съд в точки 85 и 86 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е решила да използва данните на Schades, за да изчисли дъмпинговия марж върху продажбите, извършени от Hansol на другите трима свързани преработватели, като пропуска да вземе предвид данните относно Schades Nordic. Следва тези доводи са насочени към оспорване на фактическа преценка.

132 Съгласно член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обаче следва, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на направените от него фактически констатации следва от представените пред него материали по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. От това следва, че щом като тези доказателства са редовно събрани и са спазени общите принципи на правото, както и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде придадено на представените пред него доказателства. Следователно освен в случай на изопачаване на доказателствата тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда (решение от 2 юни 2016 г., Photo USA Electronic Graphic/Съвет, C-31/15 P, непубликувано, EU:C:2016:390, т. 50 и 51 и цитираната съдебна практика).

133 Тъй като ETPA оспорва фактическа преценка, без да твърди изопачаване на фактите, Съдът не е компетентен да се произнесе по този въпрос.

134 Освен това доводът на ETPA, че Общият съд е допуснал грешка, като е приел в точки 86 и 87 от обжалваното съдебно решение, че чрез използването на обемите на продажби на Schades за продажбите към другите три свързани преработватели се отразявал по-точно практикуваният от Hansol дъмпинг, произтича от неправилен прочит на обжалваното съдебно решение. Всъщност в посочените точки от обжалваното съдебно решение Общият съд само констатира, че като не е взела предвид факта, че от предоставените ѝ данни е

видно не само че Schades, но и един от тримата свързани преработватели, а именно Schades Nordic, препродават разглежданите продукти на независими клиенти, Комисията е придала прекалено голяма тежест на продажбите на свързаните преработватели с оглед на преработка в малки ролки, увеличавайки по този начин размера на реалния дъмпинг, практикуван от Hansol.

135 Накрая, ETPA счита, че нито съдебната практика, нито текстът на член 2, параграф 11 от основния регламент не са пречка да се приеме, че при липсата на проверена информация дъмпинговият марж, основан на приблизителното претегляне, би бил пречка този дъмпингов марж да отрази в пълна степен дъмпинга. Независимо от това, достатъчно е да се припомни, че както следва от точки 47—65, както и от точки 124 и 125 от настоящото съдебно решение, Комисията е била длъжна да провери данните относно Schades Nordic и да следи за това нейните изчисления да отразяват действителният размер на дъмпинга.

136 С оглед на посочените съображения оплакването, изложено при условията на евентуалност в рамките на първото основание на насрещната жалба, също трябва да се отхвърли по същество и следователно първото основание по насрещната жалба трябва да бъде изцяло отхвърлено.

По второто основание

Доводи на страните

137 ETPA поддържа, че точки 86 и 87 от обжалваното съдебно решение са засегнати от грешка при прилагането на правото. На основание на член 18 от основния регламент Комисията разполагала с правомощието да изчисли тежестта на различните канали за продажба въз основа на най-добрите налични данни. ETPA твърди, че Hansol съзнавало това обстоятелство, тъй като в хода на разследването Комисията му посочила последиците от неоказване на съдействие. Тъй като Hansol поискало трима свързани преработватели да не попълват антидъмпинговия въпросник, то трябвало да знае, че обемите на продажбите щели да бъдат определени въз основа на най-добрите налични данни.

138 След като Комисията разполагала с широко право на преценка, за да определи какво представляват най-добрите налични данни във всеки конкретен случай, и тъй като в обжалваното съдебно решение Общият съд не приел, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите, а е приел, че използването на данните за продажбите на Schades е отразило по-точно дъмпинговия марж на Hansol, Общият съд превишил границите на своя контрол и неправомерно бил заместил със свое становището на Комисията.

139 Hansol счита, че изложеното в насрещната жалба второ основание очевидно следва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

140 Съгласно член 18, параграф 1 от основния регламент Комисията може да направи своите заключения въз основа на наличните факти, когато заинтересована страна не сътрудничи или предоставя невярна или подвеждаща информация.

141 В случая е безспорно, че в хода на антидъмпинговото разследване Hansol е поискало свързаните преработватели, различни от Schades, да бъдат освободени от задължението за отговор на антидъмпинговите въпросници. Безспорно е също, че това искане е прието от Комисията, поради което тя е ограничила исканията си за информация относно преработвателите, свързани със Schades.

142 Такова искане не може да се приравни на отказ за съдействие по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент. От това следва, че противно на твърденията на ETPA, тази разпоредба не е приложима в случая.

143 Обстоятелството, че само Schades е отговорило на антидъмпинговия въпросник и че другите свързани преработватели са били освободени от отговор, не засяга задължението на Комисията да вземе предвид релевантните данни, с които тя е могла да се запознае в хода на административната процедура, за да прецени реалния размер на практикувания дъмпинг. Всъщност, както бе посочено в точки 49—51 от настоящото съдебно решение, Комисията е длъжна да вземе предвид тези данни с оглед на целта на основния регламент и на нейното задължение за полагане на дължимата грижа.

144 Следователно ETPA неоснователно твърди, че Общият съд е надхвърлил границите на своя контрол и незаконосъобразно е заместил становището на Комисията със свое собствено, тъй като приел в точки 85 и 86 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е придала прекалено голяма тежест на продажбите към свързаните преработватели с оглед на преработката в малки ролки и поради това е увеличила действителния дъмпинг, практикуван от Hansol. Всъщност, макар Комисията да е знаела, че част от продажбите на разглеждания продукт на Schades е била препродадена на независими клиенти без преработка и че поне един свързан преработвател, различен от Schades, също препродавал разглеждания продукт, тя все пак приела, че всички продажби на Hansol към тримата свързани преработватели, различни от Schades, са извършени с оглед на преработка в малки ролки.

145 От това следва, че второто основание на насрещната жалба също трябва да се отхвърли по същество, а следователно и цялата насрещна жалба.

По съдебните разноски

146 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

147 Що се отнася до главната жалба, след като Hansol е направило искане за осъждането на Комисията и последната е загубила частично делото, тя следва да бъде осъдена да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и две трети от съдебните разноски, направени от Hansol във връзка с тази жалба.

148 След като ETPA е загубила делото по насрещната си жалба и Hansol е направил искане за осъждането ѝ да заплати съдебните разноски, последната следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски, свързани с разглеждането на насрещната жалба.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) **Отхвърля главната и насрещната жалба.**

2) **Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски, направени във връзка с главната жалба.**

3) **Осъжда European Thermal Paper Association (ETPA) да заплати съдебните разноски във връзка с насрещната жалба.**

Подписи